

Adoracja – miłosne przytulenie do Pana

Zmartwychwstały Jezus jest obecny pod postaciami chleba i wina prawdziwie jako Bóg i jako człowiek - ze swoim ciałem, krwią i duszą. Ze względu na tę stałą i realną obecność czymś bardzo pożytecznym jest adoracja Najświętszego Sakramentu. Czas spędzony przed Obliczem Pana staje się okazją do wewnętrznego wyciszenia, uspokojenia się i modlitwy. Powinno to być pełne miłości spotkanie z naszym Bogiem, Panem, Stwórcą, Zbawicielem i najlepszym Przyjacielem. Szczególnie w czasie Kongresu Eucharystycznego trwającego w naszej diecezji, warto postawić własne serce w prawdzie i miłości przed obliczem Eucharystycznego Jezusa.

Adoracja Najświętszego Sakramentu stanowi pomoc w głębszym przeżywaniu Komunii św., przypomina o obecności Zbawiciela w naszej duszy, o Jego bliskości, miłości i pokorze, która skłania Go do ukrycia swojej wielkości i potęgi pod osłoną odrobiny chleba i wina. Wszystko to dla nas, abyśmy bez lęku i przymusu zbliżali się do Niego, rozmawiali z Nim i okazywali Mu naszą miłość.

Maryja pokazuje nam, jak patrzeć z miłością na Jej Syna, jak Go prawdziwie i z wielką pokorą adorować. Kto pragnie nauczyć się właściwej adoracji Jezusa w Najświętszym Sakramencie, ten niech wpatruje się w Matkę Najświętszą i niech Ją prosi o taką miłość do Jej Syna, jaka rozpałała i nadal rozpała Jej Serce.

Czym jest modlitwa adoracyjna? Co ona daje?

Po pierwsze adoracja uzmysławia nam sam fakt naszego istnienia. Często żyjemy jakby w transie. Nieraz jesteśmy tak bardzo zajęci produkowaniem i konsumowaniem dóbr, iż jesteśmy jakby nieświadomi siebie. Zajmujemy się rzeczami, zlewamy się z nimi. Adoracja odrywa nas od rzeczy i uczy nas dobrego ich używania. Uczy osobowego stosunku do życia - własnego i naszych bliźnich. Życie ludzkie samo w sobie posiada wartość. Nie domaga się ono w jakiś sposób absolutny sukcesów, dobrej opinii czy innych rzeczy. Nie jesteśmy zależni od rzeczy (por. Łk 2, 15). **Dzięki adoracji możemy oddzielać plewy od ziarna i uczyć się kochać nasze życie także wtedy, gdy naznaczone jest ono kruchością, słabością i ubóstwem.**

Po drugie adoracja umożliwia nam stawanie w obecności Boga i ludzi. Świadomość siebie jest potrzebna po to, by wyjść od siebie i przejść do Boga, a w Bogu do ludzi. Adoracja dokonuje się we wspólnocie Kościoła. Adoracja nie jest alternatywą miłości bliźniego. Ona prowadzi do miłości ludzi. Gdybyśmy chcieli ukryć się w kruchcie kościoła, ponieważ świat jest zły, wówczas nasza religijność odgradzałaby nas od ludzi. Byłaby to chora duchowość, chora modlitwa. Modlitwa wychodzi od Boga i prowadzi do ludzi. Jednym z istotnych celów naszej modlitwy jest komunია z bliźnimi.

Po trzecie adoracja prowadzi nas ku zdziwieniu, ku kontemplacji Boga, ludzi i nas samych. Zarówno na świecie jak i w naszym życiu nic nie jest oczywiste. Wszystko jest nieprzewidywanym darem. Adoracja leczy nas z postawy roszczeniowej. Adoracja rodzi wdzięczność. Adoracja posiada ścisły związek z Eucharystią. Najpełniejszą formą adoracji jest trwanie w obecności Eucharystii - Najświętszego Sakramentu. Im bardziej zbliżamy się do

Boga, im pełniej wnikamy w Boga, tym głębiej rozumiemy, że wszystko jest tajemnicą: Bóg, drugi człowiek, a także my - sami dla siebie. Adoracja nie wyjaśnia nam tajemnicy Boga ani też tajemnicy ludzkiego istnienia. Adoracja nie rozwiązuje też problemów w jakiś sposób automatyczny. Z adoracji wynosimy raczej wiele twórczych pytań i wątpliwości. A mimo to adoracja wprowadza w nas głęboki pokój wewnętrzny, radość, zaufanie; zaufanie do Boga i do własnego życia, zaufanie do bliźnich.(...)

Adoracja przedłużeniem Mszy Świętej

Adoracja jest nie tylko okazją do wyrażenia miłości Jezusowi, ale i dziękczynienia. Adoracje nasze mają być odpowiedzią na słowa liturgii mszalnej: "Dzięki składajmy Panu, Bogu naszemu, bo godne to i sprawiedliwe".

W trakcie adoracji wyrażamy Chrystusowi nie tylko naszą miłość i wdzięczność. Pragniemy także być podobni do Maryi i razem z Nią rozważać wielkie dzieła Boże i śpiewać swoje Magnificat, bo "uczynił mi wielkie rzeczy". To rozważanie dzieł Bożych i pamięć otrzymanych łask w życiu osobistym czy społecznym prowadzi do poczucia wdzięczności i dziękczynienia za Boże miłosierdzie. Razem z psalmistą człowiek pragnie wielbić Boga za to i powtarzać: "Bo na wieki Jego miłosierdzie".

Adoracja, która jest przedłużeniem Mszy św., ma być również rozważaniem wielkiej tajemnicy wiary. Potrzebna jest cicha modlitwa adoracyjna, by tę tajemnicę lepiej zrozumieć i przeżyć.

Adoracja jest także skutecznym środkiem własnego uświęcenia. Można by podać wiele przykładów z życia świątobliwych ludzi, którzy z niej właśnie czerpali siłę do pracy nad sobą. Przez tę modlitwę wypraszali również łaski potrzebne do zbawienia świata. (...)

Dlaczego Adoracja jest potrzebna?

"Wśród różnych praktyk pobożnych adoracja Jezusa sakramentalnego jest pierwsza po sakramentach, najbardziej miła Bogu i najbardziej pożyteczna dla nas" - to słowa św. Alfonsa Liguoriego cytowane przez Ojca Świętego Jana Pawła II w encyklice "Ecclesia de Eucharystia" (nr 25).

Jak przeżywać adorację?

"Pięknie jest zatrzymać się z Nim i jak umiłowany Uczeń oprzeć głowę na Jego piersi (por. J 13, 25), poczuć dotknięcie nieskończoną miłością Jego Serca. Jeżeli chrześcijaństwo ma się wyróżniać w naszych czasach przede wszystkim sztuką modlitwy, jak nie odczuwać odnowionej potrzeby dłuższego zatrzymania się przed Chrystusem obecnym w Najświętszym Sakramencie na duchowej rozmowie, na cichej adoracji w postawie pełnej miłości? Ileż to razy, moi drodzy Bracia i Siostry, przeżywałem to doświadczenie i otrzymałem dzięki niemu siłę, pociechę i wsparcie!" (Jan Paweł II, Encyklika "Ecclesia de Eucharistia" 25).

Adoracja wymaga specjalnego miejsca, ściśle określonego czasu...

I chociaż możemy adorować Boga praktycznie w każdym miejscu, to jednak powinny istnieć także wybrane miejsca, które swą atmosferą ciszy i skupienia zapraszałyby nas do adoracji. (...) Ciągła adoracja Najświętszego Sakramentu w świątyniach naszych miast jest znakiem żywego Kościoła. (...) Oczywiście adoracja domaga się także czasu. Doświadczenie Boga stopniowo zamiera z nas, kiedy nie mamy czasu na modlitwę, na adorację. Właśnie brak adoracji, brak modlitwy sprawia, że marnujemy nieraz wiele czasu i energii na uśmieranie naszych

niepokojów i lęków. Czas przeznaczony na adorację sprawi, że nasze życie, także życie emocjonalne, zawodowe, rodzinne czy wspólnotowe będzie bardziej uporządkowane. Zatem...warto TRWAĆ.